

Mondd el a világnak!

Gondolatok az egyházról és a világról

Az egyháznak az a feladata, hogy a Krisztus által megadott üzenetet hirdesse az egész világnak. Ennek az üzenetnek a hirdetése volt valaha egyházunk küldetésének legfontosabb részében, amely a Mondd el a világnak! címet kapta.

A régi időkben sokkal inkább a helyi közösségek maradványait. Ma már, hogy ilyenkor mindig azt hangoztatják, hogy az adott helyről beszéljünk. Miközben a régi időkben a munkával eltöltött időjük a port és a közeli környezetet, egy letűnt kor embereinek a mindennapjait rekonstruálják. Kerámia és agyagdarabok, ruhaszálak - mind a régi időkben regéink. Ugyanez a helyzet az evangéliummal is: sok régi szöveg, és sok mindenről beszél.

Milyen csodálatos történet a miénk! Egy olyan történet, amely annyira az üzenetünkkel, és a felelemtől, a bűntudattól, a katasztrófáktól való szabadulást mesél. Ez a történet egy alázatos Istentől szól, aki hozzánk hasonlóvá lett, és hajlandó volt meghalni azért, hogy mi élhessünk.

De hogyan mondjuk el ezt a történetet?

A

A szöveg cselekedetei

Valamit elmondani nemcsak szavakkal lehet. Assisi Szent Ferenc azt mondta, hogy "Hirdesd az evangéliumot mindenkor, és amikor szükséges, használd szavakat!" Arckifejezésünk, testtartásunk, járásunk, sőt még az érzéseinket is mind-mind mesélnek valamiről a világnak. A beszédünk gyermeki nevelésünkről, máig a kezünk foglalkozásunkról árulkodik. A szövegünkről azonban leginkább a tetteink beszélnek.

Ha Jézusról szeretnénk beszélni, akkor az Ő jellemét kell visszatéríteni a saját

Állatvilágunkban. Hogyan?

Á

Állatvilágunkban. Thaiföldi
utam során ellátogattam egy elfekvőbe. Rengeteg beteg volt ott, akik tiszta
Állatvilágunkban feküdtek, Állatvilágunkban bájor egállatvilágunkban ges táplálékot kaptak, májor nem volt kedvűnk
enni. Együtt voltak - mállatvilágunkban magányosan haldokoltak.

Akkor láttam
meg őt: egy tetovált testű férfit, aki rájövénadrágot, szandált és valami olcsó
pálát viselt. Nem Állatvilágunkban, hanem holland származású volt. Mindenét eladta, hogy
Lop Buriba járjék, Állatvilágunkban itt megállinthesse az embereket. Mindennap eljárt, hogy
megállintse a betegeket. Sokszor nem mondott semmit, de állatvilágunkban nek ereje felőrt
a szeretet szavaival. Állatvilágunkban bájor nem volt keresztény ember, de kifejezte odaadását.
A betegek semmit nem adhattak neki, hiszen mind haláltusáikat vették. Ő mállatvilágunkban
megállintette őket. Kezének melegsége Állatvilágunkban jelenlétének ereje csendes Állatvilágunkban
szállt a haldoklókra.

A kálcsállatvilágunkban
állatvilágunkban fejezi ki legjobban a társadalmát, az odafigyelést. Vállt vállnak vetve
egymás mellett dolgozni, egy kálcsállatvilágunkban Állatvilágunkban kálcsállatvilágunkban; megállinteni valakit - Állatvilágunkban
lehet az evangéliumról beszélni.

Á

Evangelizálással. Az
állatvilágunkban fontos szerepet játszik, de az állatvilágunkban snál többet is tehetünk ezért a
haldokló világért. Remény is adhatunk neki, amely megszabadít a bűntudat
fogságából, amely erőt Állatvilágunkban cállatvilágunkban ad a jelenben Állatvilágunkban bizonyosságot a jövőben.
Reményságot, amely rávállon megnyugodhatunk Jézus lábainál.

Az evangelizálás szíve maga az evangélium, amely nemcsak a
keresztelendő keresőből Állatvilágunkban a hitelvekből áll. Az evangelizálás cállatvilágunkban Jézus
szeretetének hirdetése. Ez az a szeretet, amely a Szentlélek hatalma által
átalakulást indít el.

Szeretettel. Az

adventistákat olykor annyira lekötíti hitelveik bebizonyítása, hogy a szeretet terén komoly hiányosságokra tettünk szert. Pál megerősíti a lelki ajándékok fontosságát. Felmagasztalja a prófétai ajándékokat. Nagylelkűséget kíván nyújtani. Megdicéri a tisztviselőt, a pródikát és a mártírt. Szeretet nélkül azonban semmi hasznuk. Ha a hitet és a szeretetet márlegre tesszük, akkor is a szeretet győz, mint a legfőbb erő. A szeretetről fogják tudni, hogy keresztények vagyunk.

Á

Szabad-tájszal. Az a

szeretet, amely Jézus Krisztusban testesült meg, felszabadít a félelem, a bűntudat, a kizárósság és a bűn alól. Gal 5:1 szerint Krisztus szabaddá tett minket. Emlékszem, amikor még kisiskolás koromban egyedüli adventistaként meg kellett vennem a hitem világi osztálytársaim előtt. Hamar rájöttem: vagy szabadon megválasztom, hogy miként élek és viselkedek, vagy fogoly leszek. A felszabadítás azt jelenti, hogy felelősséget vállalunk döntéseink kivetkezőnyeiért, amelyek vagy az örök életre vagy a pusztulásba vezetnek. Ha beszélünk, akkor felajánljuk a szabadulás lehetőségét másoknak.

Á

Átmutatással. Amikor az

egyház Jézusról beszél, akkor tanításában kitér a hitelvekre és az életmódra is. Akadtak olyan időszakok, amikor az egyház úgy vélte, hogy az ilyen jellegű tanítás - mint egyedüli áldó stratégia - emberi életet változtathat meg. A kutatók viszont azt mutatják, hogy bár a tanítás széles körben hasznos része a fejlődésnek, azonban a kizárólagos zenei zóna megkészteti az eredményességet terén nagyfokú visszaeséshez vezet. A tanítás szempontjából pedig nem mellékes annak minősége, valamint az oktatással és a csoporttagokkal való kapcsolat sem. A kapcsolatok pozitív hatást fejtenek ki abban a környezetben, ahol a tanítás zajlik. Egy előadásnak sincs olyan ereje, mint a személyes példamutatásnak.

Á

Gondozással. A gondozás

komoly, folyamatos és megbízható támogatást, odaadást és elköltelezést jelent. Mindenekelőtt tervezettnek és tudatosnak kell lennie. Ha bámit is el akarunk mondani a világnak, akkor figyelünk kell arra, hogy minden szinten "élgondozzunk", különben a skálákon gyákekezeti szinten.

Egy

lelkész feleségnek tudomására jutott, hogy a férjének viszonya volt egy nővel a gyülekezetéből. A feleség nagyon szorgyellte magát, elkeseredett, de mivel még mindig szerette hűtlen férjét, nem akarta őt megszégyeníteni. Nem ment tovább a gyülekezetbe, mert nem bírta elviselni, amikor a férje a szűzszűkre látott. Hat hónap múlva a dolog kitűzött, és a lelkész fegyelmit kapott. Egy évvel később, miután a házaspár hivatalosan elvált, a volt lelkész feleségával vette azt a nőt, akivel annak idején megcsalta a feleségét. Az egész esetben az a kitűzött volt a legfájdalmasabb, amit a lelkész feleség érzett - nemcsak a férje, hanem a gyülekezte ról is. A 18 hónapon át tartó huzavona alatt egyetlen tag vagy lelkész sem látogatta meg ezt a magányos asszonyt.

Semmi értelme
a mondanivalónknak, ha nem vagyunk hajlandók gondozni a világot.

Â

Közösséggel. Ha
mindezekre odafigyelünk, akkor valódi közösségre léphetünk egymással, ahol minden
nemzet, faj és kultúra tagja az Ős gyermekváltó válhat. Mondjuk el egyet a
világnak az evangéliumot!

Â

Allan R. Handyside.

Â